

ת"פ 10919/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10919-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון יחידת התביעות י-ם
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עו"ד זוהיר עבד רבו

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע בדיון מיום 8.1.2023, זאת על-יסוד הודאתו, בביצוע תקיפה סתם של בן-זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- (2) לפי האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר הטיעון, במועד הרלבנטי לאישום, הנאשם היה נשוי למתלוננת מזה שש שנים (להלן: "המתלוננת"). הם התגוררו יחד בXXXX. ביום 21.7.2020 בשעה 10:09 לערך, בביתם, חבט הנאשם באגרופו בראש של המתלוננת. במעשהו זה, הוא תקף אותה שלא כדין וללא הסכמתה.
- (3) בדיון המוזכר טענו הצדדים לעונש. בתום הדיון הוריתי על הכנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר, וזו הוגשה ביום 12.3.2023. לפי חוות הדעת נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות.

תמצית טענות הצדדים לעונש

- (4) בדיון מיום 8.1.2023 טענו הצדדים לעונש. שמעתי גם את דברי הנאשם והמתלוננת לאחר שהוזהרו כדין.
- (5) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי בשים לב לעבירה שבוצעה בתוך המשפחה יש לנקוט גישה מחמירה על מנת להעביר את המסר בדבר הפסול והאיסור שבמעשה. מתחם הענישה ההולמת נע בין חודשיים מאסר ועד תשעה חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות. לנאשם עבר פלילי (הוגש תדפיס רישום

פלילי - מוצג מא/1), לפיו ריצה מאסר בפועל אך לא לפני שנים רבות. המאשימה עותרת למקם את העונש ברף האמצעי-גבוה במתחם ולגזור עליו עונש שיכול ויבוצע בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

(6) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד ז' עבד רבו - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי הוא והמתלוננת חזרו לגור יחד יום לאחר ביצוע המעשה וחייהם נורמליים. כבר נולדה להם בת. אמנם אין להקל ראש בחומרת העבירה, אך לצד זאת יש לתת משקל לשלום הבית. הנאשם הוא המפרנס היחיד במשפחה בת ארבע נפשות. יש לו ילדים מנישואים קודמים, כך שאם יושתו עליו עבודות שירות הוא לא יוכל לפרנס את משפחתו בעיקר שחודש הרמדאן ברקע. הנאשם נטל אחריות, הביע חרטה כנה וחסך זמן שיפוטי. הוא ביצע את העבירה כאשר היה בחופשה מהכלא וכבר נענש כך שלא ניתן להענישו בכפל. העבר הפלילי שלו אינו רלבנטי לעבירות אלימות במשפחה ואין לו היסטוריה עבריינית בתחום זה. ההגנה עותרת להסתפק בעונש של מאסר מותנה.

(7) כאמור, גם הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון. לדבריו, הוא ביצע את העבירה בזמן שהיה בחופשה ממאסרו, היה לחוץ מאוד ולא היה מי שיפרנס את משפחתו אותה עת. במהלך מאסרו, עבר תהליך שיקום שנמשך כשנה וחצי. בשנה האחרונה הוא עובד שכיר בתחום המיזוג ואשתו אינה עובדת. לדבריו הוא טעה והוא אוהב את אשתו.

(8) המתלוננת, אף היא דיברה לפניו. לדבריה היו רק דחיפות ולא "משהו גדול", זאת על רקע העובדה לפיה הנאשם היה נתון תחת לחץ כלכלי, צבר חובות והיה רחוק מהבית. כיום היחסים ביניהם רגועים וטובים יותר.

דיון והכרעה

(9) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של "יחס הולם" בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.
(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

(10) הערך המוגן: אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן משפחה בפרט, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, שלווה נפשו ושלמות גופו. נכון, כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו

הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007).

(11) נסיבות ביצוע העבירה: כפי שהודה בכך הנאשם, הוא חבט באגרופו בראשה של המתלוננת. אין בכתב האישום תיאור של הנסיבות שקדמו למעשה, ובכלל זה האם זה בא על רקע ויכוח בין בני-הזוג, וכו'. כך או כך, מדובר במעשה בריוני ומכוער אשר היה עלול לגרום נזקים חמורים יותר. כפי שעולה מטיעוני הצדדים הוא אף ביצע את המעשה בזמן שריצה מאסר בפועל ושהה בחופשה. לצד זאת, כפי שנראה מדובר במעשה חד-פעמי, רגעי, לא מתוכנן ואשר לא הותיר נזק גוף, זולת אולי הצלקת הנפשית עקב העלבון וההשפלה שיכולים ללוות התרחשות כזו. הגם המעשה עצמו אינו מצוי ברף החומרה הגבוהה אך אין להקל ראש בכך שהנאשם ביצע אותו כאמור, בזמן שנתן את הדין בגין מעשה עברייני אחר ולמרות האמון שניתן בו עת התאפשר לשהות בחופשה, דבר שיש בו לבטא זלזול מצדו בשלטון החוק.

(12) מתחם הענישה ההולמת: בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ותוך השוואה למקרים עם נסיבות קרובות וגם מקרים עם נסיבות חמורות יותר (ראו והשוו: עם השינויים המחוייבים: (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.9.2017); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016); ת"פ (שלום י-ם) 24219-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (10.10.2021); ת"פ (שלום י-ם) 4517-09-17 מדינת ישראל נ' ניר ליאור (30.6.2021)), מתחם העונש נע בין ענישה צופה פני עתיד אך משמעותית לצד ענישה נלווית, ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

(13) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בן 36 כיום. נשוי וחי עם המתלוננת. הוא אב משפחה ומפרנס יחיד. נתתי את דעתי לכך שהוא נטל אחריות מלאה על המעשה שבו הוא הורשע ללא שמיעת עדים, תוך חיסכון בזמן שיפוטי וזמן עדים, במיוחד חיסכון בזמן שמיעת עדות המתלוננת על כל החוויה הרגשית הנלווית לכך. הנאשם והמתלוננת עמדו בטיעוניהם על הנסיבות הכלליות ברקע האירוע, בפרט המצב הכלכלי. כל הנסיבות לעיל ייזקפו לקולת העונש. לחומרת העונש לעומת זאת, ייזקף עברו הפלילי של הנאשם. כעולה מתדפיס הרישום הפלילי, אך לפני כארבע שנים הוא הורשע בבית המשפט המחוזי בביצוע עבירות של סחר בנשק וניסיון לקשירת קשר לפשע (עבירות שבוצעו בשנים 2017-2018), ובגין זאת הוא נדון ל-33 חודשי מאסר בפועל. בשנת 2016 הוא הורשע בסיוע להתפרצות למקום מגורים וקשירת קשר לפשע (עבירה שבוצעה בשנת 2014). אז הוא נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל.

(14) נכון, העבירות שבהן הורשע הנאשם אינן בתחום האלימות במשפחה. עם זאת, קשה להלום את הטענה של ההגנה בדבר העדר רלבנטיות כביכול בין עבירת הסחר בנשק למשל לבין תחום האלימות. הזיקה קיימת גם בהינתן כך שהעבירה מושא האישום הנוכחי בוצעה עת הנאשם שהה כאמור בחופשה ממאסרו. לא מדובר בעבירות רחוקות. סמיכות הזמנים, הרושם הכולל לפיו הנאשם לא שש לבצע עבירה גם בזמן ריצוי מאסר,

להשקפתי, נתונים אלה מחייבים הצבת עונש ברור ומרתיע. המאשימה בהליך לפני עתרה לעונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. ברגיל ובנסיבות כאלו, לא מן הנמנע שהייתי חורג לחומרה מעתירת המאשימה, בפרט, הייתי שוקל בכובד ראש השתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו עם מקרה אחר שנדרשתי אליו בעבר ואשר אינו אלימות במשפחה: גזר דין שניתן בת"פ (שלום ים) 26507-08-19 מדינת ישראל נ' עמירה (31.10.2021) וערעור עליו שנדחה - עפ"ג (מחוזי ים) 32715-12-21 עמירה נ' מדינת ישראל (16.1.2022)).

(15) בשקלול של כל האמור, ותוך מתן דגש לכך שהנאשם הוא אב משפח, המפרנס למשפחתו ותוך מתן הדעת גם לדברי המתלוננת לפניי, לא אחמיר מעבר לדרישת המאשימה. נקבע בזאת כי העונש ימוקם ברף האמצעי של המתחם.

סיכום

(16) לאחר כל אלה, משית עליו את העונשים הבאים:

(א) 60 יום מאסר שירוצו בעבודות שירות לפי חוות הדעת של הממונה מיום 12.3.2023. מועד תחילת העבודות 2.5.2023. מזהר הנאשם למלא אחר הוראות הממונה כלשון, אחרת - יתרת מאסרו ירצה מאחורי סורג ובריח.

(ב) ארבעה חודשי מאסר ככל שיעבור הנאשם עבירת אלימות או אימים תוך 3 שנים מהיום.

(ג) קנס על סך 750 ₪ אשר ישולם עד יום 2.5.2023. הקנס ישולם באמצעות רשות האכיפה והגבייה, בטלפון, באינטרנט או במזומן בדואר. באחריות הנאשם להסדיר נושא זה ישירות מול המרכז (באינטרנט www.eca.gov.il, בטלפון *35592 או 073-2055000).

(ד) התחייבות הנאשם לשלם סך 5,000 ₪ ככל שיעבור עבירת אלימות או אימים תוך שנה מהיום.

(17) באחריות הנאשם להתייצב במשרדי הממונה ביום 2.5.2023 או לפי כל מועד אחר שיורה לו הממונה, ביחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218). הנאשם ייצור קשר עם הממונה לפני מועד זה על מנת לוודא קליטה במועד ולמנוע תקלות.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להעביר את גזר הדין לממונה.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ג, 02 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

